चपलाभिः प्रवृद्धेयं स्ववेश्याभिः सहाम्बुधौ ।
तदेकचारिणीवृत्तमनया शिक्षितं कुतः ॥ ८ ॥
निःस्नेहानन्वगात् कांश्चित् सुचिरं संस्तुताप्यसौ ।
परलोकाध्वगान् भूपानपाथेयानबान्धवान् ॥ ९ ॥
हेमभोजनभाण्डादि भाण्डागारे यदर्जितं ।
कस्मादस्य न नाथास्ते लोकान्तरगता नृपाः ॥ १० ॥
अन्योच्छिष्टेषु पात्रेषु भुक्तेषु महीभुजः ।
कस्मान्न लज्जामवहन् शौचचिन्तां न वा दधुः ॥ ११ ॥
स्थूलेषु राजतस्थालकपालेष्ववलोकितैः ।
प्रेतभूपालनामाङ्कैः शङ्का कस्य न जायते ॥ १२ ॥
कृष्टाः प्रविष्टे ये कालपाशे कण्ठान्मुमूर्षतां ।
अशस्ता अपवित्राश्च ते हाराः कस्य हारिणः ॥ १३ ॥
सन्दृष्य वाष्पैर्दुःखोष्णैस्त्यक्तान् पूर्वैर्मुमूर्षुभिः ।
स्पृशन्नेतानलङ्कारान् न संकोचः कमाप्नुयात् ॥ १४ ॥
या वारिराशिसलिलान्तरसन्निधानसंसेवयापि
सततं मलिनैव लक्ष्मीः ।
पात्रेषु रोहशिखिभागिषु सा विमुक्ता
वैमल्यमेति हरिणीव हुताशशौचे ॥ १५ ॥
इति निर्ध्याय नृपतिर्निर्वा स्वर्णादिचूर्णतां ।